

Hãy cùng nhau hãnh diện mình là công dân Việt Nam Cộng Hòa!

Nguyễn Trọng Dân (Danlambao) - Ngày kỷ niệm 43 năm Quốc hận 30 tháng Tư năm nay mở ra một bước tiến mới cho tinh thần Việt Nam Cộng Hòa.

Lần đầu tiên tại Dinh Độc Lập, vào năm nay, người ta thấy có triển lãm di tích của cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm cùng với nhiều bài viết bàn về sự thăng trầm của dinh Độc Lập. Cuộc triển lãm này đem đến nhiều chi tiết, sự thật về Việt Nam Cộng Hòa trong nỗ lực ngăn cản thảm họa Cộng Sản. Khác với cuộc triển lãm “Cải Cách Ruộng Đất” vào bốn năm trước tại Hà Nội, do bị nông dân khiếu kiện đất đai ồ ạt tràn về biểu tình khiến phải đóng cửa sớm, cuộc triển lãm về Tổng Thống Ngô Đình Diệm và Dinh Độc Lập có thể kéo dài đến thêm hai năm nữa.

Những di ảnh về gia đình cụ Diệm thể hiện một niềm hãnh diện về bản sắc dân tộc, về ý chí tự cường và ước vọng tự do hòa bình phú cường của dân tộc Việt trước mắt mọi người. Từ cuộc triển lãm này, giới trẻ ngày nay tự nhiên lại hỏi, "tại sao Hồ Chí Minh chưa bao giờ bận đồ quốc phục mà chỉ bận đồ cán Tàu? Đứng đầu một nước mà sao kỳ vậy?"

Di ảnh về gia đình cụ Diệm trong Dinh Độc Lập còn mở ra ánh sáng cho mọi người thấy về nỗ lực của cụ Diệm khi tìm cách an cư lạc nghiệp hàng vạn người dân miền Bắc di cư vào Nam tỵ nạn Cộng Sản sau năm 1954.

Ước tính có khoảng hơn 800 ngàn người miền Bắc đã di cư vào Nam sau năm 1954.

Một miền Nam nông nghiệp đã quá thành công trong việc khai điền lập ấp cho hàng vạn người dân miền Bắc tị nạn Cộng Sản, di cư vào Nam sau Hiệp Định Geneve 1954. Hơn 43 năm, người ta thấy các vùng kinh tế mới XHCN vắng bóng, đổ vỡ và nghèo xơ xác nhưng các làng mạc của người Bắc di cư năm 1954 vẫn sầm uất ở miền Nam Việt Nam cho đến bây giờ.

Dinh điền Cái Sắn được cụ Diệm thiết lập cho hơn 45 ngàn người, hầu hết nghề nông với nhiều chợ búa được dựng lên, ngay ở các đầu kinh như kinh A, kinh B, kinh Tân Hiệp, kinh Cái Sắn. Nam Bắc sống chung một nhà, hơn 60 năm qua, trong đó có 43 năm trăm mình trong Quốc Hận, vùng dinh điền này vẫn trù phú, người dân vẫn một lòng chờ đợi ngày CNXH bị xóa sổ.

Còn Hồ Nai thì sao?

Từ một vùng đất nóng, không người ở, nhờ nỗ lực giúp đỡ của chính phủ Ngô Đình Diệm đối với người di cư an cư, đã trở thành một vùng đất sinh sống trù phú cho đến giờ này; góp phần không nhỏ trong việc đánh gục nền kinh tế bao cấp XHCN Mác Lê mà CSVN áp đặt lên đầu lên cổ người dân Việt Nam Cộng Hòa từ năm 1978 đến hết năm 1990.

Hồ Nai được thành lập vào khoảng năm 1957 bởi chính phủ Ngô Đình Diệm, đến nay là đã 61 năm. Người dân sống ở Hồ Nai hiếu khách, cần cù chịu khó, cương quyết giữ vững truyền thống dân Việt.

Vào giai đoạn mà CSVN gọi là “Quá Độ,” chiếc áo dài quốc phục Việt Nam bị vắng bóng, bị dẹp hẳn ở mọi công sở, trường học, đường phố, chợ búa nhưng ở Hồ Nai thì không! Người ta vẫn thấy hàng trăm giáo dân trong tà áo dài đi lễ mỗi sáng hoặc cuối tuần ở Hồ Nai, bất chấp CSVN đang đẩy đời sống người dân Việt Nam Cộng Hòa đi vào cùng cực nghèo khó đến mức nào.

Hồ Nai nổi tiếng với đủ mặt hàng tiểu thủ công nghệ và nông nghiệp như các loại thùng thiếc, bánh đa, bánh phở, mì sợi khô, bán rộng khắp các tỉnh thành miền Nam, nhất là ở Sài Gòn. Đó là chưa kể chợ búa, mua bán giao thương vô cùng nhộn nhịp. Việt Cộng không thể nào dẹp được Hồ Nai mà phải nương theo sức sống kinh tế và danh tiếng của Hồ Nai để lấy thuế mà nuôi cán bộ đảng viên.

Nếu đem so sánh Hồ Nai với các khu kinh tế mới của CSVN đặt lên miền Nam sau năm 1975, thì rõ ràng, Hồ Nai là một chiến thắng vinh quang không cần tiếng súng của Việt Nam Cộng Hòa trước chủ nghĩa CS trong con mắt người dân.

Ngã Ba ông Tạ, Tân Bình, Long Khánh, và còn bao nhiêu địa danh định cư khác được hình thành dưới thời cụ Diệm, suốt bao nhiêu năm qua, những nơi này vẫn vươn lên trù phú, đời sống kinh tế sinh động bất chấp khó khăn trù dập cướp bóc của CSVN.

Bốn mươi ba năm qua, các vùng "kinh tế mới" của CSVN đã chết!

Bốn mươi ba năm qua, nền kinh tế Quá Độ XHCN cũng đã chết!

Bốn mươi ba năm qua, nền kinh tế "định hướng XHCN" đang giãy chết!

Đến sau cùng, chỉ có nền kinh tế Việt Nam Cộng Hòa, một nền kinh tế theo định hướng dân tộc: tự do, công bằng và phú cường cho mỗi người dân thì vẫn sống. Sống trong thực tế khó khăn, sống ở tương lai đầy triển vọng!

Bốn chữ "Việt Nam Cộng Hòa" cũng đã thay thế dần ngôn từ xảo trá "Mỹ ngụy" mà CSVN cố nhồi sọ giới trẻ, giới trí thức trong nước bấy lâu nay qua mọi hệ thống báo đài, sách vở. Giới trí thức XHCN đành lòng bẽ bàng mà buộc phải "nhìn vào sự thật."

Khi tiếng súng lặng yên, dối trá và chính nghĩa không thể nào nhầm lẫn được nữa! Chiếc xe tăng T 54 đã thúc thủ trước sự thật, sự thật về một Việt Nam Cộng Hòa can trường đương đầu với hỏa lực của toàn khối XHCN để cứu mang duy trì vẻ đẹp của làng quê, tình tự yêu thương dân tộc trước thảm họa Cộng Sản.

Cũng sau đúng 43 năm, sự trở lại của HKMH Carl Vinson tại Đà Nẵng, với hình ảnh các quân nhân Hoa Kỳ hát hò kêu gọi "nối vòng tay lớn" đầy thân thiện càng làm cho cả một hệ thống lý luận tuyên truyền về tội ác "đế Quốc Mỹ" bị đổ vỡ. Giới trẻ Việt Nam đã bắt đầu nêu lên câu hỏi về bản chất của sự "giải phóng", nhất là hiện trạng thuyền nhân Việt Nam sau năm 1975 kéo dài với cả triệu người Việt bỏ xứ. Ai thật sự là tay sai của ngoại bang đây khi đảng ta đã hy sinh bao nhiêu thế hệ trẻ để đánh Mỹ cho Chủ Nghĩa Xã Hội, cho Liên Xô và Trung Cộng?

Cũng trong năm nay, Tổng thống Trump đã tuyên bố lấy ngày 7 tháng 11 chính thức làm ngày tưởng niệm các nạn nhân của Cộng Sản. Lời tuyên bố này của một vị tổng thống Hoa Kỳ là sự thừa nhận một cách gián tiếp giá trị cống hiến và hy sinh của dân tộc Việt Nam Cộng Hòa cho hòa bình của thế giới tự do không Cộng Sản. Sự phản bội lầm lẫn của Hoa Kỳ trong quá khứ đối với Việt Nam Cộng Hòa không còn có thể giấu nhẹm hay lấp liếm được nữa! Sự phản bội này sẽ đi vào sử như là một bài học quý giá cho hậu thế, mà ý nghĩa lớn nhất của bài học này là hòng sủng và mưu mô không thể chôn lấp được khát vọng chính nghĩa của tự do và quyền tự quyết dân tộc của bất cứ dân tộc nào. Chỉ khi Việt Nam Cộng Hòa được phục hồi lại, thì các giá trị căn bản của nhân bản, danh dự của Hoa Kỳ mới thực sự được khôi phục.

Tranh chấp tại biển Đông đang gia tăng, tranh chấp mậu dịch Mỹ -Trung đang gia tăng, kỹ thuật kỹ nghệ của Hoa Kỳ đang bị Trung Cộng trộm cắp từng ngày. Các nguyên tắc mậu dịch căn bản đang bị Trung Cộng lừa đảo thay đổi. Hoa Kỳ nay đã chính thức coi Trung Cộng là kẻ thù nguy hiểm nhất của mình. Nhiều hậu quả tai hại nghiêm trọng khác về an ninh quốc phòng do Trung Cộng gây ra cho Hoa Kỳ ngày hôm nay khiến Hoa Kỳ phải trả giá rất đắt. Những hậu quả này là hệ lụy của sự phản bội Việt Nam Cộng Hòa gây ra! Bỏ rơi đồng minh Việt Nam Cộng Hòa lương thiện chí tâm chống đỡ Cộng Sản để dung dưỡng Trung Cộng. Nay quả báo đã hiện rõ! Cũng vì vậy, lời tuyên bố của tổng thống Trump chính là một sự nhìn nhận sai lầm của nước Mỹ trong quá khứ! Phe phản chiến đã biến mất, giới truyền thông giới trí đã im lặng. Ác nghiệp của quá khứ nay thành quả báo. Hơn bao giờ hết, giá trị chính nghĩa và hợp pháp hợp hiến của Việt Nam Cộng Hòa trước công pháp thế giới đang mặc nhiên hiện rõ, không còn là những dự đoán bàn luận mơ hồ nữa. Cái gì của Việt Nam Cộng Hòa thì phải trả lại cho Việt Nam Cộng Hòa!

Suốt bốn mươi ba năm, nhạc của Việt Nam Cộng Hòa lan khắp các hang cùng ngõ hẻm của Việt Nam. Giới nghèo khó hát rong trên khắp các nẻo đường Việt Nam ngày nay hát toàn nhạc lính Việt Nam Cộng Hòa hay nhạc Vàng Việt Nam Cộng Hòa kiếm tiền mưu sinh qua ngày. Không có một bài nhạc tuyên truyền nào của CSVN được đem ra hát giữa chợ đời xin chút từ tâm bố thí cả! Nếu hát loại nhạc này thì không ai cho tiền cả! Phải chăng nền văn hóa Việt Nam Cộng Hòa đã và vẫn còn tiếp tục cưu mang những thân phận nghèo khó trong tình tự của dân tộc.

Có đôi khi chúng ta phải tự hỏi, phải chăng những người nghèo khó hát dạo này là Bồ tát hóa thân, đứng khắp đường phố ở Việt Nam, từ Nam chí Bắc, giữa trời trưa nắng gắt, hát nhạc lính Việt Nam Cộng Hòa không mệt mỏi cho mọi người nghe đề hồn nước được mãi còn, đề tình người được mãi gìn giữ, để văn hóa nước nhà không bị phôi phai? Những người đi ngang cho tiền, ai cũng có bộ mặt ngậm ngùi trắc ẩn, trắc ẩn vì cái nghèo của người hát dạo hay trắc ẩn cho chính mình chưa nhìn thấy hồn nước sống dậy, chưa nhìn thấy tình tự và chính nghĩa Việt Nam Cộng Hòa sống dậy?

Bốn mươi ba năm trôi qua, những ai nằm xuống thì đã nằm xuống, những ai còn thì vẫn tiếp tục đấu tranh bảo vệ tình thân Việt Nam Cộng Hòa, thế hệ sau tiếp thế hệ trước, một quyết tâm đấu tranh mà nhà tù hay hệ thống tuyên truyền CNXH không thể nào lay chuyển được. Nước chảy đá mòn, trong khi chủ nghĩa CS cứ mỗi ngày bị bêu rếu, tàn lụi dần trong xã hội, thì ánh sáng trong tâm thức về Việt Nam Cộng Hòa cứ mỗi ngày mỗi nhân rộng. Nhân rộng từ giới nghèo đến giới giàu, từ dân đến đảng viên, từ Nam ra Bắc.

Chồng chất với nhiều căng thẳng thanh trừng đấu đá nội bộ vì tiền tài, quyền lực, đảng CS đã làm mất dần niềm tin ở quân đội, ở CA. Những người lính tại ngũ sẽ tự hỏi tại sao họ phải chiến đấu để bảo vệ đảng thay vì bảo vệ dân tộc. Một khi cả dân tộc đã quen dần với việc đặt câu hỏi, thì sự vô tri bắt đầu bị đổ vỡ. Toàn bộ đảng Cộng Sản VN ngày nay như con rắn già nằm bất động chờ bị toàn dân vùng lên tiêu diệt.

Hàng loạt các vụ bắt bớ những ai đấu tranh đơn độc không làm giảm đi ảnh hưởng ngày một lớn mạnh Việt Nam Cộng Hòa. Việc anh Dũng ra tòa bận đồ có biểu tượng cờ Vàng với hàng chữ " it's in my DNA" càng cho thấy CS đã không còn hy vọng gì để có thể chôn sống Việt Nam Cộng Hòa trong nhận thức của người dân Việt được nữa.

CSVN lầm tưởng nghĩ rằng sự trở lại của Việt Nam Cộng Hòa là nhờ vào họng súng.

Không! Sự trở lại của Việt Nam Cộng Hòa nằm ở nhận thức, nằm ở khát vọng nhìn thấy Việt Nam tự do, tự cường và công bằng cho mỗi người dân!

Sự trở lại của Việt Nam Cộng Hòa nằm ở tình thương dân tộc và văn hóa!
Với năm tháng, chiếc xe tăng T54 ủi sập dinh Độc lập vào ngày 30 tháng Tư năm 1975 sẽ nằm bất động như một đồng sắt vụn vì dân tộc Việt Nam không cần chiến thắng của chủ nghĩa Mác Lê, mà ngược lại dân tộc này đang cần thấy ngày quật khởi thật sự của Việt Nam Cộng Hòa, một sự quật khởi từ cõi vô tri để tìm về nhận thức, một sự quật khởi từ hung ác để tìm về tình thương dân tộc đầy thánh thiện, một sự quật khởi của những người con Việt Nam từ gông xiềng độc tài để lấy lại tự do dân chủ và công bằng.

Bốn mươi ba năm, CSVN đang hấp hối và lần đầu tiên, ngày Quốc Hận năm nay cho chúng ta thấy sự trở lại của Việt Nam Cộng Hòa không còn là một hy vọng, một giấc mơ mà là điều đang đến, sẽ đến và không còn có thể cản lại được nữa!

Việt Cộng Hòa muôn năm!
Yellow flag, we believe!”
Công dân Việt Nam Cộng Hòa!

“In front of the
Hãy cùng nhau hãnh diện mình là

01.05.2018

Nguyễn Trọng Dân

danlambaovn.blogspot.com

Chuyến Đến: Thiên Kim

Ngày 05/05/5018

www.vietnamvanhien.org

vietnamvanhien.net